

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitaten uit de NBG51 of uit de Concordante Vertaling.

donderdag 1 nov. **Lucas 19:2**

'En zie, er was een man, Zacheüs geheten, die oppertollenaar was, en hij was rijk.'

Zacheüs was een oppertollenaar. Hij was rijk, hij had een flink bezit opgebouwd en was vermogend. Jezus zegt in dit hoofdstuk: Zacheüs, je bent een zoon van Abraham. ^{vs.9}

Jezus gebruikt rake woorden. Hij verandert Zacheüs van *hebben* naar *zijn*. De ommekeer gaat van spullen verzamelen naar wie hij is. Zacheüs krijgt zijn identiteit weer terug; Jezus laat zien wie Zacheüs is.

Voor ons is dat eigenlijk niet anders. Als Hij jou gevonden heeft, dan verandert Hij de verlangens van je hart. *Hebben* gaat naar de achtergrond; Hij laat zien wat je *bent*.

Wat ben je dan? Je bent een geliefd kind. Hij heeft jou en mij lief.

vrijdag 2 nov. **Lucas 19: 5**

'En toen Jezus bij die plaats kwam, keek Hij naar boven en zeide tot hem: Zacheus, kom vlug naar beneden, want heden moet Ik in uw huis vertoeven.'

Dit is een bijzondere gebeurtenis. Jezus komt Jericho binnen. Hij loopt daar met een flinke groep mensen. Ze lopen door de straten en als ze bij de bomen zijn, kijkt Jezus omhoog. Er staan allemaal mensen om Jezus heen en Hij kiest degene die daar in die boom zit. Jezus weet dat Zacheüs daar tussen de bladeren op een tak zit.

Jezus zegt: Kom naar beneden, ik wil Mij aan jou verbinden!

Zo komt Jezus in het huis van Zacheüs en zo komt Zacheüs thuis.

Zo is onze Heer. Hij roept ook jou: heden wil Ik in jouw huis vertoeven. Het is geen vraag, en 'nee' zeggen is geen optie. Zo is Hij, Hij wil en Hij zal er zijn, in jouw huis en in jouw leven. En als Jezus in jouw huis wil zijn, dan kom ook jij thuis.

zaterdag 3 nov. **Lucas 19:8**

'Maar Zacheus ging staan en zeide tot de Here: zie, de helft van mijn bezit, Here, geef ik de armen, en indien ik iemand iets heb afgeperst, vergoed ik het viervoudig.'

Het *hebben* was voor Zacheüs niet meer belangrijk. Als je weet wie je *bent*, raakt het *hebben* op de achtergrond.

Zo werkt onze Heer in harten. Hij laat zien wie je bent en daarmee verandert je leven compleet. Hij zet harten open en laat liefde (agape) binnen komen. Dat maakt van een mens een liefdevolle en gulle geveer. God heeft het geven uitgevonden.

Zacheüs illustreert dat op een schitterende manier.

zondag 4 nov. **1 Corinthiërs 15:3**

'Het belangrijkste dat ik u heb doorgegeven, heb ik op mijn beurt ook weer ontvangen: dat Christus voor onze zonden is gestorven, zoals in de Schriften staat, dat Hij is begraven en op de derde dag is opgewekt, zoals in de Schriften staat, en dat Hij is verschenen aan ...'

Paulus heeft veel geschreven. We blijven ons leven lang zoeken en speuren in de Schriften: wat staat er en wat is de bedoeling daarvan? Misschien zoek je naar wat het meest belangrijke is? Hier staat het: *Christus is gestorven, begraven en op derde dag opgestaan*.

Het is alles Gods werk en het is een voorrecht om dit te mogen weten.

Net als Paulus mogen ook wij dit doorgeven. Is het niet uit te leggen en moeilijk? Nee. Is het verbazingwekkend? Jazeker!

Na die derde dag is Hij verschenen aan Petrus en aan nog veel meer mensen en als laatste is Hij verschenen aan Paulus. Als Hij terugkomt, dan zal Hij ook verschijnen aan jou en mij. Wát een vooruitzicht is dat!

Ga vandaag je weg en denk eens aan dat wat komen gaat, want ook jij maakt deel uit van een groot Plan.

maandag 5 nov. **Johannes 20:6**

'Simon Petrus dan kwam ook, hem volgende, en hij ging het graf binnen en zag de windsels liggen, maar de zweetdoek, die op Zijn hoofd geweest was, zag hij niet bij de windsels liggen ...'

Ook Mattheüs, Marcus en Lucas schrijven over deze gebeurtenis. Johannes schrijft echter over de windsels die achtergebleven zijn in het graf.

Geloven lijkt soms een enorme klus. Vertalingen, uitleggingen en de bijbehorende interpretaties van teksten. Daar is vaak moeilijk uit te komen en lijkt het wel of we gedachten van mensen moeten gaan volgen.

Simon Petrus kwam binnen en ook de andere discipel en dit is wat zij zagen: de windsels! Het lichaam van Jezus was met deze windsels ingewikkeld, het was in doeken gedaan. Zij zagen enkel nog de windsels en de doeken.

Dit is de kern. Er was een leeg graf, dat is de boodschap. Een duidelijk en eenvoudig bericht. Op deze plek werd het *uit de doeken gedaan* en dat wat *ingewikkeld* was, is voor de hele wereld duidelijk geworden: *De dood is overwonnen!*

Vader, dank U wel! Het is niet ingewikkeld, het is helder als glas. Amen.

dinsdag 6 nov. **Romeinen 8:18a**

'Want ik ben er zeker van ...'

Met regelmaat spreek ik mensen met pijn in het hart. Leven is niet met alleen voorspoed verkrijgbaar. Wellicht voor u of jou herkenbaar.

Deze tekst uit Romeinen 8 komt dan weleens voorbij. Paulus schreef deze woorden op en hij weet uit ervaring hoe het leven kan lopen.

Als u vaker in de Bijbel leest, dan zijn dit bekende woorden en menigeen zal de volgende twee verzen uit het hoofd kunnen opzeggen. Zo heeft Paulus het ook bedoeld. Hij wilde dat wij, als het leven moeilijker gaat, aan deze verzen zouden gaan denken. Een soort recept: twee maal daags of indien nodig ...!

Met deze woorden geeft Paulus zijn zekerheid door aan ons. Het zijn vertroostende woorden voor het hart: *wees er maar zeker van!*

woensdag 7 nov. **1 Corintiërs 15: 57**

'Maar Gode zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Here Jezus Christus.'

Hoofdstuk 15 is het hoofdstuk van de opstanding. Met een krachtig betoog maakt Paulus duidelijk wat de waarde is van de opstanding.

Hij begint met het noemen van getuigen die Hem na de opstanding hebben ontmoet of gezien. Dan volgen er allemaal tegenstellingen: wat als er geen opstanding zou zijn? Maar ook: in Adam zullen allen sterven en in Christus zullen allen levend gemaakt worden. De volgorde van de opstanding wordt uitgelegd. Paulus besluit met de enorme kracht van de opstanding.

Vaak wordt gezegd dat mensenhanden er niets aan kunnen toevoegen. Dat is natuurlijk ook wel zo, maar toch ... Toch blijft er één ding over wat onze handen kunnen doen. Wij kunnen onze handen vouwen en zeggen met Paulus:

Maar Gode zij dank!

donderdag 8 nov. **Romeinen 9: 6a**

'Maar het is niet mogelijk dat het woord Gods zou vervallen zijn.'

In mijn werk heb ik te maken met wetgeving die gegeven is door onze overheid. Iedere Nederlander wordt geacht de wet te kennen. Zo is het echter meestal niet. Zeker in een land als Nederland waar we met veel mensen op een kleine oppervlakte in harmonie willen samenleven is regelgeving nodig. De regels veranderen dan ook voortdurend. En als dat gebeurt, dan wordt er melding gemaakt van de verandering. Wetten worden aangevuld of komen te vervallen, zo gaat dat.

Het woord van God kent dat niet! Het verval niet.^{vs.6} Wat God beloofd heeft, blijft staan totdat het vervuld zal worden, soms al in het verleden. Zo niet? Dan in de toekomst!

In dit gedeelte gaat het over de betekenis van het volk Israël. Is Gods belofte voor het nageslacht van Jacob vervallen?

Paulus is erg duidelijk en zal verderop zeggen: volstrekt niet!^{vs.14}

Zo is God, voor 100% betrouwbaar, beloofd is beloofd.

Hij heeft jou beloofd: Ik ben nabij en Ik ben er bijna. Neem het vandaag met je mee: jij hebt een vaste plek in Vaders hart, en het mooie is ...: Het kan niet vervallen!!

vrijdag 9 november **1 Corinthiërs 10:24**

'Niemand zoek het zijne, maar wat des anderen is.'

In dit gedeelte is Paulus enorm royaal. Hij heeft het over de vrijheid die wij hebben in Christus. Het is een vrijheid waar hij ons regelmatig op wijst. Dat is ook nodig, omdat we voortdurend zelf een invulling geven aan deze woorden.

Hij verbindt een aantal belangrijke gegevens aan elkaar: Alles is geoorloofd – dat wat nuttig is, dat wat opbouwend is.

Over dit gedeelte is al heel veel gezegd en toch blijft het wat lastig. Misschien helpt als je het vers dat er na komt, er ook bij betreft. Dat is de tekst van vandaag: *'Niemand zoek het zijne, maar wat des anderen is.'*

Dan wordt het:

Alles geoorloofd—nuttig—opbouwend—wat de ander nodig heeft!

Alles is geoorloofd zodat de ander opgebouwd kan worden in het lichaam van Christus. Want dat is de inhoud van de 10 voorgaande verzen.

Zo werkt Gods liefde. Zijn liefde heeft jou gevonden en vervolgens gaat de liefde op zoek naar degene naast je. Paulus zegt dan: zoek wat de ander nodig heeft.

Ook vandaag brengt Hij anderen op onze weg. En iedere dag zijn er voldoende mogelijkheden om dit in praktijk te brengen. Mooi is dat, hé?!

zaterdag 10 nov. **Galaten 5: 1a**

'Opdat wij waarlijk vrij zouden zijn, heeft Christus ons vrijgemaakt.'

In onze tijd horen we van: vrije onderneming, vrije concurrentie, vrije markt, vrije liefde, en nog veel meer. Het heeft allemaal niets te maken met de vrijheid waar Paulus over spreekt. Je bent helemaal niet vrij om te kiezen en gemaakte keuzes kunnen ernstige gevolgen hebben.

Als Paulus spreekt over vrijheid, dan is dat vrijheid om te dienen. Je bent vrij om je hand te openen en te vragen aan Vader: wilt U mijn handen vullen om te dienen, om een open hand te hebben naar de ander toe? Jezus ging ons voor en heeft altijd geleefd met die open hand. En zo spreekt Hij ook tot jou en mij:

Kom, ga maar met Mij mee, we zullen samen die weg lopen met onze open hand.

zondag 11 nov. **Romeinen 15:13**

'De God nu der hope vervulle u met louter vreugde en vrede in uw geloof, om overvloedig te zijn in de hoop, door de kracht van de heilige Geest.'

De God van de hoop! Dit is een hele mooie uitdrukking. Hoop in de Bijbel heeft verbinding met het woord: verwachting. God is de God van de verwachting. En die verwachting is ook door God in heel de schepping gelegd. Heel de schepping is ergens naartoe onderweg – dát is die verwachting. Er is een doel!

Veel mensen in onze tijd zeggen dat het op z'n eind loopt. De Bijbel zegt dat juist niet, er is verwachting! Geen einde maar juist een nieuw begin. Wij leven in de tijd die uitloopt op dit nieuwe begin. Dat heeft alles te maken met de God van de hoop, de verwachting. En..., zegt Paulus dan: deze God van hoop zal ook jou vervullen met pure vreugde en met vrede in jouw geloof om overvloedig te zijn in onze verwachting!

Vandaag bid ik je toe, op deze dag, dat de God van de verwachting jouw hart zal vullen met pure vreugde en met pure vrede!

maandag 12 nov. **Efeziërs 6: 1a**

'Kinderen, weest uw ouders ...!'

Bekende woorden van Paulus die te pas en te onpas worden gebruikt. Toch heeft het met ons allen te maken, we zijn allemaal kind of kind geweest.

In het voorgaande hoofdstuk gebruikt hij een aantal keren het woord *kinderen*, maar ook *vrouwen* en *mannen*. Paulus schrijft hier over relationele verbindingen. In alle relaties die je maar kunt bedenken zegt Paulus:

Weest elkander ondergeschikt in de vreze van Christus. ^{Ef.5:21}

Misschien heb je vandaag te maken met spanningen op het relationele vlak en ben je uit elkaar gegroeid, om welke reden dan ook. Soms hebben muren om je hart een gigantische hoogte bereikt. Bedenk dan eens deze woorden van Paulus. Ontzag hebben voor Christus opent de weg naar elkaar. Niet om de ander iets op te leggen, maar voor jezelf. Geef Hem de plaats in jouw hart die Hem toekomt. Hij zal daar, op die plek, vrede schenken.

dinsdag 13 nov. **Jesaja 51:12-13**

'Ik, Ik ben het, Die u troost. Wie zijt gij, dat gij bevreesd zijt voor een sterfelijk mens, voor een mensenkind, dat als gras wordt weggeworpen; dat gij vergeet de HERE, uw maker, Die de hemel uitspande en de aarde grondvestte; dat gij bestendig, de gehele dag, verschrikt zijt vanwege de grimmigheid van de verdrukker, wanneer hij uit is op verderven?'

Een profetie van Jesaja betreffende het volk Israël. Dit is het troostgedeelte van Jesaja en ook hier komen we het woord troost tegen.

Een vertroosting komt na verdriet, troost komt na verlies. Jesaja spreekt tot Israël dat zich in wanhoop afvraagt: is God ons vergeten? Er is angst ontstaan voor verdrukking. Angst kan je radeloos maken, zodat je geen uitweg meer kan ontdekken.

Hoewel het hier specifiek voor Israël is bedoeld, zien we hier tevens het belang voor ons. De angst die kan ontstaan in ons leven, kan je hopeloos maken en verlammen.

Het sleutelwoord is het woord *vergeet*. Dat is vaak het probleem, de mens vergeet zijn Maker! Dat is onze diepste nood, dat een mens vergeten is: *Maar God is mijn Maker*.

Zodra ik God weer de plaatst toeken die Hij in mijn leven, in mijn hart, inneemt, en als ik Hem weer zie als Degene Die de hemel uitspande en de aarde grondvestte, dan ligt daar ook mijn troost. Bij die God vind ik mijn geborgenheid, en mijn angst, mijn verlies, mijn schrik, dat alles neemt Hij op Zich. Want...

U bent mijn Maker!

woensdag 14 nov. **Psalm 118:28**

*'Gij zijt mijn God, U zal ik loven,
o mijn God, U zal ik verhogen.'*

In onze maatschappij is er veel wat een mens kan inspireren: een popgroep, een band, een filosoof, een leider, en zelfs spullen kunnen een mens inspireren.

De psalmschrijver zegt dan deze woorden. Gij zijt mijn inspirator, U bent Degene Die mij aanzet en aanspoort. U bent mijn grote voorbeeld.

In deze woorden zit ook het geheim voor jou en mij en ook voor de gemeente in deze tijd. U bent mijn inspirator, U bent mijn God.

Daar hoort een lied bij. Het is een lied dat wij als gemeente regelmatig met elkaar mogen zingen, het heet: *Stil, mijn ziel, wees stil*.

Stil, mijn ziel, wees stil,
en wees niet bang
voor de onzekerheid van morgen.
God omgeeft je steeds;
Hij is er bij
in je beproevingen en zorgen.

God, U bent mijn God,
en ik vertrouw op U
en zal niet wankelen.
Vrededorst, vernieuw
een vaste geest binnen in mij
die rust in U alleen.

donderdag 15 nov. **Filippenzen 4: 7**

'En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten behoeden in Christus Jezus.'

De IC of de JC?

Paulus schrijft hier een mooie afsluiting van het gedeelte van vers 4 t/m 7. Centraal in deze verzen staat dat we ons verblijden in de Here. Zijn nabijheid is ons deel. Voor vandaag haal ik er twee woorden uit: *harten* en *behoeden*.

Als je bij een cardioloog in een ziekenhuis komt, dan zal er eerst een hartfilmpje gemaakt worden, hoe werkt het hart? Hartslag te hoog, te laag, onregelmatig? Het wordt gecontroleerd.

Als je wordt opgenomen met hartproblemen, dan kom je op de afdeling cardiologie, een aantal plakkers wordt aangebracht en op een monitor worden de functies van het hart zichtbaar. Niets blijft verborgen. Als het nodig is dan ga je naar de IC, de Intensive Care. De bedoeling is dat er met grote zorg wordt gekeken naar jouw hart.

In de Bijbel heeft het hart grote betekenis. Heel je leven komt in dat hart samen, je gedrag, je overwegingen, je doen en laten, je gevoel, je denken, liefde en haten, het heeft allemaal te maken met ons hart. Het hart is ook de plek waar de beslissingen worden genomen, beslissingen die weer uitwerkingen hebben in ons leven, al dan niet naar anderen toe.

Deze plek is dus van groot belang, van levensbelang. Vader heeft met Zijn liefde intrek genomen in ons hart. De plakkers zitten vast en Hij heeft voortdurend inzicht in jouw harts-overwegingen. Te hard? Ego? Niets blijft voor hem verborgen. Zijn recept tegen dit hartfalen is dan ook: liefde! Hij heeft daar een speciale hartbewakingsafdeling voor. Dat is de JC, onder bewaking van Jezus Christus. Dat is Intensive Care door Jezus Christus.

vrijdag 16 nov. **Psalm 22:3**

'Mijn God, ik roep U overdag, maar U antwoordt niet, en 's nachts, maar ik vind geen stilte.' ^[HSV]

Het gebed van onze geliefde Heer aan het kruis. Bij het lezen van Psalm 22 zouden we bij wijze van spreken de schoenen uitdoen omdat we op geheiligde grond komen. Hij ervoer 3 uur lang (het zesde tot het negende uur) de duisternis in het feit dat Vader niet antwoordde.

Dit kan ook soms onze ervaring zijn. Gebed, intens, maar geen antwoord. Als gelovige weet je echter, dat Vader wat je meemaakt doet samenwerken tot wat goed is. Net zoals onze Heer *geloven wij* dat Vader Zijn beloften zal waarmaken.

zaterdag 17 nov. **Handelingen 2:24**

'God heeft Hem doen opstaan door de weeën van de dood te ontbinden, omdat het niet mogelijk was dat Hij daardoor vastgehouden zou worden.' ^[NCV]

Dit was het antwoord dat Vader gaf op de derde dag: Hij wekte Zijn geliefde Zoon op uit de dood en uit de doden. Daarmee maakte Hij Zijn beloften waar. Daar had de Zoon met vast geloof op vertrouwd.

Wie Hem gelooft zal niet beschaamd uitkomen. U, jij en ik ook niet. Deze dag gaan wij in. Vaders hand is om je heen, Hij verlaat je nooit. Zo is God. Al dankend en biddend gaan we met vreugde onze weg.

zondag 18 nov. **1 Corinthiërs 15:26**

'De laatste vijand die tenietgedaan wordt, is de dood.' ^[HSV]

Woorden van hoop. Woorden van verwachting voor heel de mensheid. Alles lijkt uitzichtloos voor de mensen nu.

Het einde van het stervensproces dat wij *leven* noemen, is de dood. Door het evangelie van Paulus weten wij, dat er hoop en verwachting is. De dood is zeker een vijand, en de tweede dood is dat ook. Deze uitdrukkelijke verklaring, dat *de dood* buiten werking gesteld zal worden, dat betekent *leven voor iedereen*, ook onze geliefden en vrienden die in ongelof stierven. Niettemin zal *God* het laatste woord hebben.

Dank U wel!

maandag 19 nov. **Johannes 1:14**

'En het woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond, en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader, vol van genade en waarheid.' ^[HSV]

Het woord dat vlees werd, heeft onder *ons* (de Joden) 'getabernakeld' of 'getent'. Een mooie beeldspraak. Het is de Heer, Die te midden van Zijn volk optrad, predikte, heel veel goeds deed. Hij toonde Zijn heerlijkheid, zowel vóór als ná Zijn opstanding uit de dood.

Deze woorden kunnen ook een verwijzing zijn naar de tijd van Zijn geboorte, dat zou tijdens het loofhuttenfeest zijn. In elk geval was het zo druk destijds, dat er voor hen geen plek was in de 'herberg'. Wat gezien werd van Hem in Zijn leven, was: *genade en waarheid*. Daar was en is Hij vol van. Met Hem gaan is goed, wat er ook gebeurt.

dinsdag 20 nov. **Efeziërs 1:4**

'... zoals Hij ons uitkiest in Hem vóór de nederwerping van de wereld, opdat wij heiligen en smettelozen voor Zijn aangezicht zijn.' ^[NCV]

Hier lezen wij de *genade* van Zijn uitkiezen. Wij hadden en hebben daar geen enkele invloed op. God zag ons *in Christus* al heel lang geleden. Dat was ver voordat wij ook maar iets goeds of kwaads hadden kunnen doen. Denk aan Jakob en Esau. God heeft Jakob lief en stelt Esau op de tweede plaats. Zo ook wij: als gemeenteleden heeft Hij ons lief en

anderen stelt Hij op de tweede plaats. Dat is Zijn plan. Wij zijn geroepen en kunnen daardoor tot gunst van de ander zijn. Een middel om de ander te bemoedigen.

woensdag 21 nov. **Filippenzen 2:12,13**

'Daarom, mijn geliefden (...) werkt je eigen redding met vrees en beven uit, want God is het, Die in jullie zowel het willen als het werken voor Zijn welbehagen bewerkt.' ^[NCV]

Het woord *daarom* legt verbinding met het voorafgaande gedeelte, waarin *de houding van Christus Jezus* zo duidelijk verteld werd. Dat is onze motivatie, Zijn houding in ons. We schikken ons onder wat God geeft in ons leven, vandaag.

Vrees en beven is geen angst, maar diep ontzag voor Vader en bewogenheid voor de medemens. We kunnen er vol op vertrouwen, dat *God* ons de kracht zal geven voor wat we de komende uren meemaken.

Vader, dank U wel.

donderdag 22 nov. **Efeziërs 5:21**

'... je aan elkaar onderschikkend in de vrees van Christus.' ^[NCV]

God is de grote *Onderschikker*. Dat wil zeggen: Hij brengt al Zijn schepselen onder de voeten van Christus.

In de gemeente, het lichaam van Christus, werkt dit als eerste door. De wederzijdse onderschikking blijkt.

In de relaties op aarde werkt zich dat uit zoals de apostel laat zien in Efeziërs 5:22-6:9 – in het huwelijk, in het gezin, in werkrelaties. Dit onderliggende doel van Gods plan wordt in de ekklesia als eerste gezien. Fijn, dat we dat steeds weer zien en elke dag praktisch kunnen uitwerken, in Gods kracht.

vrijdag 23 nov. **Jesaja 46:9,10**

'Denk aan de oude tijden, van vroeger af, dat Ik God ben en niemand anders, God, en er is geen als Ik, Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn, van oudsher de dingen die nog niet plaatsgevonden hebben; Die zegt: Mijn raadsbesluit houdt stand, en Ik zal al Mijn welbehagen doen.' ^[HSV]

De God Die wij mogen kennen, is de God van Israël. Hier spreekt Hij via de profeet en laat zien dat Hij *alle kracht* en *al het vermogen heeft* om tot stand te brengen wat Hij Zich voornam te doen. Daarom kan Hij van meet af aan de toekomst verkondigen. Hij zal niet loslaten wat Zijn hand begon. Dit geldt voor heel Zijn plan, maar ook voor Zijn speciale plan met uw, jouw en mijn leven. Alle reden om Hem te danken. Zo gaan wij vol vertrouwen deze nieuwe dag in.

zaterdag 24 nov. **Romeinen 11:1,2**

'Ik zeg dan: heeft God Zijn volk verstoten? Volstrekt niet! Ik ben immers ook een Israëliet, uit het nageslacht van Abraham, van de stam Benjamin. God heeft Zijn volk, dat Hij van tevoren kende, niet verstoten.' ^[HSV]

Een vraag waarop het antwoord direct duidelijk is. We lezen het in vers 1: 'Volstrekt niet!' *God* is trouw. Zijn eigen volk blijft geliefd, ook al is er tijdelijk een *niet-Mijn-volkperiode*¹. Zij zijn het volk waaraan God Zich met een eed verbonden heeft. Al de beloften aan Abraham, Isaäk, Jakob, Jozef en Efraïm zal Hij vervullen. God is getrouw en zal niet loslaten wat Zijn hand begon.

zondag 25 nov. **Hebreeën 11:30**

'Door het geloof zijn de muren van Jericho gevallen, als zij tot zeven dagen toe omringd waren geweest.' ^[HSV]

Zelden wordt dit aangehaald, dat de val van Jericho *door het geloof* gebeurde. Het was vertrouwen hebben in de levende God, Die nooit ofte nimmer ons vertrouwen te kijk zal zetten. Hij is tot op de bodem (en daaronder) betrouwbaar. Daarom gaan we vol blijdschap deze dag in, bemoedigd door deze woorden van trouw. God is goed.

¹ lo-ammi = niet Mijn volk (Hosea 1:9 en 2:22; Rom.9:25)

maandag 26 nov. **Lucas 7:15**

'En de dode ging overeind zitten en begon te spreken. En Hij gaf hem aan zijn moeder.' [HSV]

De toch wel ontroerende geschiedenis van de opwekking van de jonge man van Naïn uit de dood is bemoedigend. Voor de jonge man zelf, voor de weduwe (zijn moeder), voor de omstanders en voor de God, de Vader. In elk geval spreekt het ons aan en bevestigt het feit, dat de Heer bijzondere dingen deed – voor Zijn volk, want dat was Zijn genoegen: het volk versterken, opbouwen en bemoedigen. De jonge man begon ook direct weer te spreken en zal ongetwijfeld *getuigen* wat hem overkomen was, en door Wie.

dinsdag 27 nov. **Psalm 22:22**

'Ja, U hebt mij verhoord!' [HSV]

Dit wist de Zoon als geen ander. Hij was de weg met de Vader gegaan. Vader zou hem opwekken en deed dat ook. Aan het kruis hangend kreeg Hij antwoorden met een dank, om de *kracht van God te tonen*. Kracht, die bleek, toen Hij de jongeman opwekte. Diezelfde kracht van God werkt ook in u, jou en mij, vandaag. Geen twijfel mogelijk, Hij doet alles weer leven in de dag van de bazuin van God.

woensdag 28 nov. **Efeziërs 2:10**

'Want Zijn maaksel zijn wij die geschapen worden in Christus Jezus voor goede werken, die God van tevoren gereed maakt, opdat wij daarin zullen wandelen.' [NCV]

Niet alleen nu, maar ook straks te midden van de hemelsen, geldt dit goede woord tot opbouw. We zijn het resultaat van Zijn handelen als de grote Pottenbakker. Hij zet ons in Zijn werk in op een manier die wij niet verwachten. Ook dat past bij de grootheid en creativiteit van Vader. In elk geval is het boeiend om te zien wat Hij nu met jou en mij doet en wat wij straks boven doen.

donderdag 29 nov. **Openbaring 21:4**

'En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn. Want de vorige dingen zijn voorbijgegaan.' [HSV]

De nieuwe hemelen en de nieuwe aarde. Daarin is geen plaats meer voor wat we in deze woorden lezen. Hier weerklinken de woorden van de oude profeet uit Tenach (OT). Het lijden is dan voorbij, alleen heerlijkheid is daar. God Zelf zal te midden van de mensen wonen op de nieuwe aarde en daar zullen zij van Zijn wegen verder onderwezen worden. Wij zijn dan nog volop te midden van de hemelsen bezig, om die ook onder de voeten van onze Heer te brengen. Dan is daar ook alleen plaats voor heerlijkheid, vreugde en vrede. Wat een toekomst! Daar zien we naar uit en we kunnen leven, vandaag.

vrijdag 30 nov. **Romeinen 11:36**

'Want ik ben ervan overtuigd dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch krachten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde van God in Christus Jezus, onze Heer.' [HSV]

Deze diepe overtuiging kende Paulus. Gaandeweg wordt dit besef ook bij u, jou en mij sterker. De liefde van God valt nooit uit, zal altijd je deel zijn en alleen maar duidelijker en wezenlijker voor je worden. Wat er ook gebeurt, wat je ook doet (goed en soms minder goed) het kan je niet scheiden van Zijn liefde.

Amen. Dat is heel erg fijn. Dank U wel, Vader.